◆ یکشنبه ۲۵شهریور ۱۳۸٦◆ ۱٦سپتامبر۲۰۰۷◆ ٤رمضان ۱٤۲۸◆ سال دوم ◆ شماره٤٦۲ ◆ ۱٦صفحه ◆ ۲۰۰تومان◆

◆ دلار ۹۳۷۰ریال◆ یورو ۱۲۹٤۰ریال◆ درهم ۲۵٦۰ ◆ سکه ۱٦۸۰۰۰۰ریال◆ نیم‌سکه ۸۲۰۰۰۰ریال ◆ شاخص بورس ۳٤۲۱۵/٦۸

روزنامه صبح ایران
اعتماد ملی
۱۳۸٤

سیاست

صفحه ۱۶

سیاست

وزارت کشور و شورای نگهبان در کش و قوس انتخابات رایانه ای

صفحه ۳

اقتصاد

بیزینس‌مانیتور پیش‌بینی کرد

افزایش ۱۴ میلیارد دلاری واردات

صفحه ۵

اقتصاد

صفحه ۵

عکس: حجت سپهوند / اعتماد ملی

اعتراض شرکت های صنعتی به نحوه بازپرداخت وام های دلاری با یورو

آقای رئیس جمهور! ورشکست می شویم

صفحه ۵

ائتلاف حامیان تحریم ایران به رهبری فرانسه

گروه سیاست: دیپلماسی فرانسه در چرخشی نسبت به روند گذشته در مقابل ایران، دیگر قصد ندارد فقط منتظر تحریم های سازمان ملل باشد. پاریس برای متحد شدن اروپایی ها علیه ایران اعمال فشار می کند.

نیکلا سارکوزی رئیس جمهور فرانسه درصدد اعمال تحریم های شدید و فوری اتحادیه اروپا علیه تهران است. روزنامه اتریشی استاندارد گزارش داد: سارکوزی نمی خواهد منتظر قطعنامه ای در سازمان ملل بماند زیرا به گفته دیپلمات های فرانسوی بحث درباره چنین قطعنامه ای تا پیش از آغاز سال ۲۰۰۸ میلادی آغاز نخواهد شد. به علاوه ممکن است که روسیه نیز به عنوان دارنده حق وتو مانع از اتخاذ اقدامات شدیدتر علیه ایران شود.

سخنگوی وزارت خارجه فرانسه روز جمعه در یک کنفرانس خبری گفت: ما مایلیم تحریم های جدید به عنوان اولویتی در شورای امنیت سازمان ملل تصویب شوند. وی افزود: اما به شما یادآوری می کنیم که اقداماتی خارج از آن چارچوب و در چارچوب اتحادیه اروپا اتخاذ شده است.

صفحه ۲

شانس حضور «خون‌بازی» در اسکار

صفحه ۱۲

سرلوحه

بادهای جدید در بادبان فرانسه!

اخباری که از همراهی فرانسه با سیاست های آمریکا در خصوص پرونده هسته ای ایران می رسد هم برای ایران و هم برای فرانسه نگران کننده است. فرانسه را کشوری می شناختیم که به الگوی استقلال در سیاست خارجی شهره بود. فرانسه در دیگر امور مربوط به فرهنگ و تمدن نیز چنین ادعایی داشت. خود را میراث دار فرهنگ اروپایی می دانست. زبان فرانسوی را شایسته منزلتی بالاتر از دیگر زبان های اروپایی می دانستند و هرچند در چند جنگ بزرگ سرزمین شان اشغال و تحقیر شدند، اما خود را شایسته فضایلی می دانستند که به آنها حق می داد برای خویش داعیه رهبری جهان را داشته باشند. جدا از این حقیقت که چنین خواستی تا چه میزان با حقایق دنیای بین الملل همخوانی داشته باشد، نمی توان رویاهای فرانسوی را نادیده گرفت. این سیاست پس از جنگ دوم جهانی سرلوحه سیاست خارجی دولت فرانسه شد. مارشال دوگل پس از سقوط حکومت ویشی اگرچه مدیون سربازان آمریکایی بود، اما هیچ گاه خود را تابع سیاست های آمریکایی قرار نداد. دوگل در سیاست داخلی به جناح محافظه کار راست تعلق داشت. عصر گلیست ها هرچند معطوف به همراهی با آمریکایی ها بود، اما فرانسوی ها برای خود شأنی برتر قائل بودند. لذا فرانسه در هیچکدام از منازعات خاورمیانه در کنار آمریکا قرار نگرفت. این سیاست در عصر سوسیالیست ها و در دوران دوساله فرانسوا میتران نیز ادامه یافت. سیاست دوستی با عراق علیه ایران و برخی مدعیات درباره شیوه و گستره ناتو از مجادلات عصر وی نیز بود. با این همه شاید جامعه جهانی عادت کرده باشد که فرانسه را دولتی مستقل و با سیاستی منحصر به فرد بشناسد. میراث و منزلت تاریخی و سابقه تمدنی فرانسه به همگان باورانده است که نباید از فرانسه انتظار تابعیت و دنباله روی از قدرت های بزرگ را داشت. بر اساس همین باور بود که فرانسه برخلاف انگلستان که از منزلت اقتصادی ضعیف تری به نسبت فرانسه در اروپا برخوردار است، از سیاست آمریکا در خصوص جنگ علیه عراق استقبال نکرد. آنها سیاست آمریکا را اشغالگرانه و ناقض حقوق بین الملل می دانستند.

فرانسه محور برنامه ها، میتینگ ها، راهپیمایی ها و تظاهرات ضدجنگ در اروپا بود. جراید فرانسه فارغ از راست و چپ از سیاست شیراک عمیقا استقبال کردند. این سیاست ها موج مثبتی در سراسر جهان در میان مدافعان صلح و مخالفان جنگ به وجود آورد. موج این حملات به جایی رسید که سران دو کشور و حتی بخش هایی از جامعه آمریکا و فرانسه، به تقابل با یکدیگر پرداختند. اما ظاهرا با آمدن سارکوزی به کاخ الیزه سیاست سنتی فرانسه در حال تغییر است. سارکوزی اگرچه وارث میراث شیراک است، اما سیاستی تقابل آمیز با گذشته در پیش گرفته است. او برخلاف سنن روسای پیشین به مزرعه شخصی بوش می رود و در سیاست های منطقه ای و بین المللی، خود را پیرو سیاست های آمریکا نشان می دهد. نمونه بارز این سیاست، کنار گذاشتن سیاست بی طرفی و استقلال سیاسی در منازعات بین المللی است. از دولت فرانسه همواره این انتظار می رفته و می رود که خود را مستقل از برنامه های استراتژیک آمریکا قرار دهد و مشی و سیاست مستقلی را در خصوص پرونده های بین المللی، خاصه ایران در پیش گیرد. چنین روشی ناقض آن سابقه قابل اعتنا و جایگاه قابل احترامی است که سیاست های فرانسه برای آن کشور به ارمغان آورده است. حال نه انگلستان متحد استراتژیک آمریکا، بلکه فرانسه که مشهور به سیاست استقلال در حوزه بین الملل بوده، محور فشارهای جدید علیه دولت ایران در امر پرونده هسته ای شده است. این سیاست برای فرانسه تاسف بار است. این روش می تواند فارغ از نتیجه پرونده هسته ای ایران، استقلال، هویت مشخص و سابقه سیاسی دولت فرانسه را به زیر سؤال ببرد. این تغییر نگرش در دولت فرانسه از دیگر سو برای ایران نیز نگران کننده است، زیرا تا به حال سابقه نداشته است که دولت های اروپایی در طراحی و هدایت لابی های ضدایرانی همپا و یا فراتر از آمریکایی ها گام بردارند. چنین تحولی باید از سوی مقامات سیاسی و بین المللی و متولیان پرونده هسته ای ایران به خوبی رصد شده و برای مقابله با آن طرحی نو درانداخته شود.

رمضان، ماه شادی و سرور

محمدرضا حشمتی

در فرهنگ مسلمانان ماه رمضان، ماه ویژه ای است. این ماه با ۱۱ ماه دیگر تفاوت دارد. قبل از آمدنش برای ورود آن تدارک می بینند. این روزها که روزهای پایانی ماه شعبان است بازارهای کشورهای اسلامی آذین بندی می شود و بزرگ ترها به همراه کوچک ترها برای خرید به بازار می آیند. با اینکه همه مایحتاج رمضان در بازار عرضه می شود ولی گویی مردم بیشتر به خرید شیرینی های مخصوص اهتمام دارند. در کشورهای عربی حفله (جشن) رمضان شهرت دارد. اکثر مغازه دارها به مردم خوشامد می گویند و اجناس خود را با تخفیف می فروشند. بچه ها با شور و نشاط بزرگ ترها را همراهی می کنند و کسانی که برای سال اول روزه می گیرند مقام و جایگاه ویژه ای دارند. در اکثر مساجد سفره های کوچکی برای روزه داران شعبان پهن می شود و این تمرینی است برای سفره های هزار نفری و ده هزار نفری و صد هزار نفری و میلیونی در مسجدالحرام و مسجدالنبی که هر مسلمانی تو را به افطاری اش دعوت می کند. اینجا میزبان از میهمان خواهش می کند که بر سفره او قدم بگذارد. چه شور و نشاطی است در این روزها. فقرا در این ضیافت فراموش نشده اند. در ۱۰ روز پایانی شعبان بسته ها و توشه های رمضان تدارک می گردد و به وسایل مختلف به در خانه فقرا داده می شود. خرما و برنج و عدس و شکر کالاهایی است که بیشتر در بسته ها دیده می شود. در ایران ما هم این سنت جا افتاده است. هر کس سعی می کند بسته رمضانی تهیه کند و به در خانه نیازمندی برساند. چه شور و نشاطی با آمدن این ماه به وجود آمده است، آیا به واقع رمضان ماه جشن است یا غصه و اندوه و غم؟ ماهی که با خود شب قدر را به همراه دارد. ماهی که ماه بخشش است. ماهی که درهای آسمان باز است. ماهی که نفس کشیدن در آن عبادت است. ماه نعمت، ماه برکت؛ چگونه می تواند ماه غم و غصه باشد؟ تنها حزنی که مسلمان ها در این ماه دارند یادآوری شهادت امیرالمومنین است. علی علیه السلام شهید رمضان است و او و اولادش دستور دادند که برای ورود به این میهمانی آماده شوید. میهمانی ای که میزبانش خداوند تبارک و تعالی است و اسباب پذیرایی اش روزه داری و پرهیز از دنیا. چگونه می توان در این ضیافت غمگین بود؟ مناجات های شبانه مردان خدا و سحرهای رمضان به قدری نورانی است که تاریکی و غم را از میان برده است. لحظه باشکوه افطار روزه داران که با امید به فضل خداوند و با لبانی عطشان به نماز ایستاده اند و اشک چشم آنها نشانه غفران و بخشش است، فراموش نشدنی است. گرچه ما درک کاملی از رمضان نداریم اما سیره بزرگان نظیر امام خمینی(ره) و عرفای بزرگ این بوده است که رمضان را آغاز سال نو می دانسته اند. به همین جهت روزهای آخر شعبان را به حساب و کتاب خود می پردازند و برای رمضان برنامه ویژه ای دارند. انس با قرآن، بخشش همه کسانی که با شما بدی کرده اند، انفاق و دستگیری از ضعیفان، دعا و شب زنده داری، کم خوابیدن و کم خوردن و کم سخن گفتن، پرهیز از شبهات و محرمات می تواند برای شما سرور و شادمانی به دنبال داشته باشد تا شهد و شیرینی بخشش و رحمت خداوند را در شب عید فطر با همه وجود لمس کنید.

سحرخوانی

اشک‌های استاد محمدتقی شریعتی

سهیل محمودی

تا مگر یک نفسم بوی تو آرد دم صبح
همه شب منتظر مرغ سحرخوان بودم

سعدی

از جلوی دانشگاه تهران رد می شدم. دو سال پیش بود تقریبا. با کم و زیادش. تصویر استاد شادروان محمدتقی شریعتی، مفسر ارجمند قرآن و عالم و مجاهد و مبارز سال های نه چندان دور، بر تابلویی به چشم می آمد. بیلبوردی با چهار-پنج متر ارتفاع و دو-سه متر عرض. خوشحال شدم که تصویر یکی از غریبان زیسته بر خاک هم بعد از سال ها به بهانه برگزاری کنگره ای در معرض تماشای اهل معناست. یکی-دو روز بعد، عزیزانم آقای رسول جعفریان و مهدی مهریزی، عالمان سختکوش حوزه، به کرامت تلفنی زدند. سرافرازم کردند و دعوتم کردند به همان کنگره بزرگداشت استاد شریعتی که در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران برگزار می شد، بروم و من هم شعری بخوانم برای استاد که سال ها پیش در زمان حیاتش برای او غزلی عاشقانه سروده بودم. با افتخار و اشتیاق و سربلندی پذیرفتم. عصر روز برگزاری، خودم را به سالن رساندم. اولا دیدار برخی از بزرگان فرهنگ و دین و مجاهدت، روشنم کرد. بزرگوارانی چون دکتر محمدمهدی جعفری، استاد طاها حجازی، دکتر حسین رزمجو، دکتر ناصر میناچی، استاد پرویز خرسند و .. پیش از بنده جناب طاهر احمدزاده، بر جایگاه خطابه بود. ردپای عبور سال ها بر چهره ایشان بیش از چند سال پیش که دیده بودمشان، نمایان بود. جناب طاهر احمدزاده به نکته ای اشاره کردند که بر همان صندلی که نشسته بودم شانه هایم به هق هق لرزید و چشم هایم بارانی شد. از خلوص و باور و دلباختگی استاد محمدتقی شریعتی به مولا و راه مولا علی(ع) یاد می کردند. می گفتند: «خود شاهد بوده ام در چهار-پنج دهه پیش، استاد محمدتقی شریعتی، چه شب ها که به هنگام خواندن نهج البلاغه، دقایق و ساعتی صورت را لای این کتاب می گذاشته و به شدت و بی قراری، با کلام مولا می گریسته. گریه ای از سر درد و به جهت عشق به معنویت و عدالت و حقیقت...» بیان این خاطره از زبان جناب طاهر احمدزاده، فضای تالار را دیگرگونه ساخت. پس از ایشان، نوبت من که رسید، رو به جمع پیش از شعر خواندن گفتم: «نسل ما، شاگرد و آموخته و برکشیده شمایان و امثال دکتر شریعتی و استاد محمدتقی شریعتی است و... و آنچه آن سال ها، ما را به این عوالم کشید و پایبند این باورها ساخت همان خلوص و باورمندی و ایمان واقعی آن معلمان و داعیان بوده است... جوانان نسل امروز هم نیازمند همانگونه خلوص در عمل و اعتقاد راسخ و یکسانی گفتار و کردار و زهد و وارستگی و رهایی اند که استاد محمدتقی شریعتی تجسم آن بود...»

و شعرم را خواندم:

ستاره است و از آفاق دور می تابد
بر انجماد زمین صبور می تابد
به کنج چله نشینی، خدای را دیده ست
از آسمان دلش نور طور می تابد

دعای روز چهارم

اَللّهمَّ قَوّنی فیه عَلی اقامَهٔ اَمرکَ وَاَذقنی فیه حَلا وَهَ ذکرکَ وَاَوزعنی فیه لا داَء شکرکَ بکَرَمکَ وَاحفَظنی فیه بحفظکَ وَسَترکَ یا اَبصَرَ النّاظرینَ

خدایا نیرو ده مرا در این ماه برای برپا داشتن فرمان و دستورت و بچشان به من شیرینی ذکرت و به من یاد ده در این ماه طرز بجا آوردن سپاسگزاری خود را به بزرگواریت و نگاهم دار در آن به نگهداری و محافظت خودای بیناترین بینایان

هفته‌نامه شهروندامروز منتشر شد

به‌نام پدر
یادنامه آیت‌الله طالقانی

برزخ آل‌احمد
پرونده‌ای در‌بررسی اندیشه‌های جلال

راز بقایی
پرونده‌ای درباره مظفر بقایی

خداحافظ پاواروتی
گزارش اختصاصی شهروند امروز از ایتالیا

روشنفکری دینی از خود انتقاد می‌کند
گفت‌وگو با سارا شریعتی

بانکداری بدون بهره
گفت‌وگو با موسی غنی نژاد

همراه با گفتارهایی از: حسن یوسفی اشکوری، عمادالدین باقی، ضیاء موحد، حسین قاضیان
علی میرسپاسی، عباس عبدی، هادی خانیکی، صادق زیباکلام و ناصر فکوهی

هفته را با شهروند امروز آغاز کنید • شماره آینده یکشنبه اول مهر ۸۶ منتشر می‌شود

یادبود

همه از اوئیم و به سوی او بازمی‌گردیم

ترسم که اشک در غم ما پرده در شود — وین راز سر به مهر به عالم سمر شود

خاندان آیت‌الله طالقانی در فراق یکی از عزیزان و نوادگان آن روانشاد به سوگ نشسته است. به‌مناسبت درگذشت غم‌انگیز گل از دست‌رفته و پرپر شده ما دوشیزه سیده‌فاطمه قاسمی‌شریف، مجلس یادبودی امروز یکشنبه ۲۵ شهریورماه ۱۳۸۶ از ساعت ۴ الی ۵/۳۰ بعدازظهر در مسجد الغدیر واقع در خیابان میرداماد برگزار می‌گردد.

خاندان آیت‌الله طالقانی

تسلیت

سرکار خانم اعظم طالقانی

مصیبت وارده را به شما و خانواده محترم تسلیت عرض نموده و برای سرکار از خداوند سبحان صبر جمیل آرزومندیم.

محمدجواد حق‌شناس- ابوالفضل شکوری